

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (drugo vijeće)

18. rujna 2014.*

„Prethodno pitanje – Damping – Željezna ili čelična užad i kabeli podrijetlom iz Rusije – Uredba (EZ) br. 384/96 – Članak 2. stavci 8. i 9., i članak 11., stavci 2., 3., 9. i 10. – Privremena revizija – Revizija zbog isteka antidampinških mjera – Valjanost Uredbe (EZ) br. 1279/2007 – Određivanje izvozne cijene na temelju prodaje trećim zemljama – Pouzdanost izvoznih cijena – Uzimanje u obzir preuzetih obveza u pogledu cijena – Izmijenjene okolnosti – Primjena metodologije različite od one koja je korištena prilikom prvotnog ispitnog postupka“

U predmetu C-374/12,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a koji je uputio Varhoven administrativen sad (Bugarska), odlukom od 30. srpnja 2012., koju je Sud zaprimio 6. kolovoza 2012., u postupku

Valimar OOD

protiv

Nachalnik na Mitnitsa Varna,

SUD (drugo vijeće),

u sastavu: R. Silva de Lapuerta, predsjednica vijeća, J. L. da Cruz Vilaça (izvjestiteljica), G. Arestis, J.-C. Bonichot i A. Arabadjiev, suci,

nezavisni odvjetnik: P. Cruz Villalón,

tajnik: M. Aleksejev, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 13. studenoga 2013.,

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za Valimar OOD, I. Komarevski, *advokat*,
- za Nachalnik na Mitnitsa Varna, S. Valkova, S. Yordanova, N. Yotsova i M. Kolarova, u svojstvu agenata,
- za bugarsku vladu, E. Petranova i Y. Atanasov, u svojstvu agenata,
- za Vijeće Europske unije, S. Boelaert i I. Gurov, u svojstvu agenata, uz asistenciju N. Chesaites, *barrister*, i G. Berrisch, *Rechtsanwalt*,

* Jezik postupka: bugarski

— za Europsku komisiju, M. D. Roussanov zatim H. van Vliet i G. Koleva, u svojstvu agenata, saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 27. veljače 2014., donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 2. stavaka 8. 9. i članka 11. stavaka 3. 9. i 10. Uredbe Vijeća (EZ) br. 384/96 od 22. prosinca 1995. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL 1996 L 56, str. 1., u daljnjem tekstu: osnovna uredba) kao i na valjanost Uredbe Vijeća (EZ) br. 1279/2007 od 30. listopada 2007. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na određenu željeznu ili čeličnu užad i kabele podrijetlom iz Ruske Federacije i stavljanju izvan snage antidampinških mjera na uvoz određene željezne ili čelične užadi i kabela podrijetlom iz Tajlanda i Turske (SL L 285, str. 1., i ispravak SL 2009, L 96, str. 39.) (SL posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11, svezak 40, str. 190.).
- 2 Zahtjev je podnesen u okviru spora između Valimar OOD (u daljnjem tekstu: Valimar), društva bugarskog prava, i Nachalnik na Mitnitsa Varna (carinskog načelnika grada Varne, u daljnjem tekstu: Nachalnik), povodom zahtjeva za povrat antidampinških pristojbi primijenjenih 2011. na uvoz željeznih odnosno čeličnih kabela (u daljnjem tekstu: predmetni proizvodi), koje je proizveo i izvezao iz Rusije Joint Stock Company Severstal-Metiz (u daljnjem tekstu: SSM), nekadašnji Open Joint Stock Company Staleprokatny Zavod.

Pravni okvir

Pravo Unije

Osnovna uredba

- 3 Osnovna uredba stavljena je izvan snage i zamijenjena Uredbom Vijeća (EZ) br. 1225/2009 od 30. studenoga 2009. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske zajednice (SL L 343, str. 51.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 30., str. 202.). Osnovna uredba je prema tome bila primjenjiva u vrijeme okolnosti iz glavnog postupka.

- 4 Članak 2. stavci 8. i 9. spomenute uredbe određuju:

„8. Izvozna cijena je stvarno plaćena cijena ili naplativa cijena za proizvod koji se prodaje radi izvoza iz zemlje izvoznice u Zajednicu.

9. U slučaju da izvozna cijena ne postoji ili da se čini nepouzdana zbog povezanog odnosa ili kompenzacijskog dogovora između izvoznika i uvoznika, odnosno treće stranke, izvoznju je cijenu moguće izračunati na temelju cijene po kojoj se uvezeni proizvodi prvi put prodaju nezavisnom kupcu odnosno, ako se ne preprodaju nezavisnom kupcu ili ako se ne preprodaju u stanju u kojem su uvezeni, na nekoj drugoj razumnoj osnovi.

[...]“

5 Članak 11. stavci 2., 3., 9. i 10. osnovne uredbe predviđaju:

„2. Konačna antidampinška mjera istječe pet godina od uvođenja ili pet godina od datuma zadnje revizije mjere koja pokriva damping i štetu, osim ako je revizijom utvrđeno da bi istjecanje mjere vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Revizija se pokreće na inicijativu Komisije, na zahtjev proizvođača Zajednice ili u njihovo ime, a ostaje na snazi do završetka revizije.

Revizija se pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da bi istekom mjera vjerojatno došlo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Vjerojatnost se može, na primjer, pokazati dokazivanjem nastavljanja dampinga i štete, odnosno dokazivanjem da je uklanjanje štete posljedica, djelomično ili jedino, postojanja mjera ili dokazivanjem da su okolnosti izvoznika ili uvjeti na tržištu takvi da ukazuju na vjerojatnost daljnjeg štetnog dampinga. [...]

3. Moguće je također revidirati i potrebu za daljnjom primjenom uvedenih mjera, ako je opravdano, na inicijativu Komisije, na zahtjev države članice ili, pod uvjetom da je isteklo razumno razdoblje od najmanje godinu dana od uvođenja konačne mjere, na zahtjev izvoznika, uvoznika ili proizvođača Zajednice koji sadrži dostatne dokaze koji potkrepljuju potrebu za privremenom revizijom.

Privremena se revizija pokreće ako zahtjev sadrži dostatne dokaze da više nije potreban nastavak primjene mjere da bi se uklonio učinak dampinga i/ili da nastavak ili ponavljanje štete nije vjerojatno ako se mjera ukloni ili izmijeni, odnosno da postojeća mjera nije ili nije više dostatna kako bi suzbila damping koji nanosi štetu.

U provedbi ispitnih postupka prema ovom članku Komisija može, između ostalog, razmotriti jesu li se znatno promijenile okolnosti u pogledu dampinga i štete ili postižu li se postojećim mjerama željeni rezultati u uklanjanju prethodno utvrđene štete prema članku 3. U tom pogledu, uzima se u obzir konačno utvrđivanje svih relevantnih i propisno dokumentiranih dokaza. [...]

9. U svim ispitnim postupcima za reviziju ili povrat koji se provode prema ovom članku, Komisija, pod uvjetom da se okolnosti nisu promijenile, primjenjuje istu metodologiju koju je primijenila u ispitnom postupku koji je doveo do pristojbe, vodeći pritom računa o članku 2., a posebno o staccima 11. i 12. tog članka, kao i o članku 17.

10. U svim ispitnim postupcima koji se provode prema ovom članku Komisija ispituje pouzdanost izvoznih cijena u skladu s člankom 2. Međutim, ako se donese odluka o izračunu izvozne cijene u skladu s člankom 2. stavkom 9., Komisija računa cijenu bez odbijanja iznosa naplaćenih antidampinških pristojba ako je dostavljen dokaz iz kojeg se može zaključiti da je pristojba valjano uključena u preprodajne cijene i naknadne prodajne cijene u Zajednici.“

Antidampinški propisi o uvozu određenih željeznih ili čeličnih kabela podrijetlom iz Rusije

- 6 Uvodna izjava 87. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1601/2001 od 2. kolovoza 2001. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe i o naplati konačnih antidampinških pristojbi uvedenih na uvoz određene željezne ili čelične užadi i kabela podrijetlom iz Češke Republike, Rusije, Tajlanda i Turske (SL L 211, str. 1.) utvrđuje da je izvozna cijena utvrđena na temelju izvoznih cijena u Zajednici koje su plaćene ili su trebale biti plaćene.
- 7 Odlukom 2001/602/EZ od 26. srpnja 2001., o prihvaćanju obveza preuzetih u okviru antidampinškog postupka u pogledu uvoza određenih željeznih ili čeličnih kabela podrijetlom iz Češke Republike, Republike Koreje, Malezije, Rusije, Tajlanda i Turske i o zatvaranju postupka o uvozu podrijetlom iz Republike Koreje i Malezije (SL L 211, str. 47.), Komisija je, u smislu članka 8. osnovne uredbe,

preuzela obveze u vezi s cijenom koje je predstavio SSM. Prema uvodnoj izjavi 6. Odluke 2001/602, SSM se obvezao prodati predmetne proizvode u Zajednici po cijeni koja u najmanju ruku dopušta uklanjanje štetnih učinaka dampainga.

- 8 Na temelju članka 1. stavka 3. i članka 2. Uredbe 1601/2001, predmetni proizvodi SSM-a, na koje se primjenjuje antidampinška pristojba po stopi od 36,1%, oslobođeni su iste ako ih je SSM izravno izvezao društvu uvozniku u Zajednici.
- 9 Pred Komisijom je, s jedne strane, povodom zahtjeva SSM-a i drugog ruskog društva na temelju članka 11. stavka 3. osnovne uredbe pokrenut postupak djelomične privremene revizije antidampinških mjera uvedenih Uredbom br. 1601/2001, ograničenih na damping i na razdoblje od 1. srpnja 2003. do 30. lipnja 2004., jer su se okolnosti koje su početno bile povodom mjera trajno izmijenile. S druge strane, povodom zahtjeva Odbora Saveza industrije metalnih kabela Europske unije pokrenut je postupak revizije zbog isteka navedenih mjera na temelju članka 11. stavka 2. osnovne uredbe za razdoblje od 1. srpnja 2005. do 30. lipnja 2006. Slijedom tih zahtjeva Vijeće Europske unije usvojilo je Uredbu br. 1279/2007.
- 10 Dio uvodnih izjava Uredbe br. 1279/2007 koje se odnose na damping i mogućnost nastavljanja ili ponavljanja dampainga osobito uključuje uvodne izjave 55. do 76. koje se, među ostalim, odnose na određivanje izvozne cijene.
- 11 Uvodna izjava 201. Uredbe br. 1279/2007 određuje da preuzeta obveza u vezi s cijenom koja je bila povod za donošenje Odluke 2001/602 više nije učinkovita i da ju je Komisija morala povući putem Odluke.
- 12 Uvodna izjava 207. navedene uredbe utvrđuje:

„U pogledu nalaza privremenih revizija koje se odnose na dva ruska trgovačka društva, smatra se primjerenim izmijeniti antidampinšku pristojbu koja se primjenjuje za BMK na 36,2% i za SSM na 9,7%.“

Bugarsko pravo

- 13 Članak 214. Carinskog zakona (Zakon za mitnitsite) predviđa:

„1) Povrat carinskih pristojbi povrat je cjelokupnog iznosa ili jednog dijela iznosa carinskih pristojbi plaćenih prilikom uvoza ili izvoza.

2) Povrat se izvršava ako je nesporno da carinske pristojbe nisu trebale biti naplaćene, odnosno da je postojalo oslobođenje od njihovog plaćanja ili ako je temelj naplate prestao postojati.“

Glavni postupak i prethodna pitanja

- 14 Glavna djelatnost Valimara je uvoz i trgovina žica, kabela i sličnih čeličnih proizvoda koji su djelomično podrijetlom iz Rusije, a proizvodi ih SSM.
- 15 Prilikom uvoza predmetnih proizvoda SSM-a Valimar je platio antidampinšku pristojbu čiji je iznos utvrđen sukladno Uredbi br. 1279/2007.
- 16 Valimar je 25. siječnja 2011. od Teritorialno Mitnicesko upravlenie Varna (teritorijalna carinska uprava u Varni) zatražio da utvrdi da su carinske pristojbe neopravdano naplaćene i da mu se moraju vratiti jer je navedena uredba ništava.

- 17 Budući da je Nachalnik taj zahtjev odbio, Valimar je protiv te odluke uložio upravnu žalbu pred direktorom carinske uprave, koji je tu žalbu odbio.
- 18 Valimar je podnio tužbu pred Administrativen sad Varna (upravni sud u Varni). Nakon što je ta tužba odbijena žalio se u kasacijskom postupku pred Varhoven administrativen sad.
- 19 U prilog svojoj žalbi Valimar se pozvao na nevaljanost Uredbe br. 1279/2007 u mjeri u kojoj se njome uvode antidampinške pristojbe na uvoz predmetnih proizvoda koje je izvezao SSM zato što se time krše članak 2. stavak 8. i članak 11. stavci 9. i 10. osnovne uredbe.
- 20 Sud koji je uputio zahtjev smatra da su Valimarovi zahtjevi dopušteni i pita se je li Uredba br. 1279/2007 valjana.
- 21 Dvojbe tog suda se, u prvom redu, tiču moguće povrede članka 11. stavka 9. osnovne uredbe. U tom pogledu navedeni sud ističe da, iako je izvozna cijena predmetnih proizvoda u okviru prvotnog postupka bila utvrđena na temelju cijene koja je stvarno plaćena ili je trebala biti plaćena za izvoz u Zajednicu sukladno članku 2. stavku 8. te uredbe, ta je izvozna cijena utvrđena u okviru postupaka revizije koji su doveli do donošenja Uredbe br. 1279/2007 prema drugačijoj metodologiji koja se sastoji od izračuna navedene izvozne cijene na temelju cijena koje SSM određuje za svoj izvoz u treće zemlje, prilikom čega spomenutom uredbom nije izričito predviđeno da se takva promjena metodologije može opravdati izmjenom okolnosti kako uvjetuje članak 11. stavak 9. osnovne uredbe.
- 22 Isti se sud, u drugom redu, pita postoji li pravni temelj za metodologiju koja je korištena prilikom postupaka revizije, s obzirom na to da to nije izričito predviđeno ni u članku 2. stavcima 8. i 9. ni u članku 11. stavcima 9. i 10. osnovne uredbe.
- 23 U tim je okolnostima Varhoven administrativen sad odlučio prekinuti postupak i postaviti Sudu sljedeća prethodna pitanja:
- „1. Treba li članak 11. stavke 9. i 10., [...] [osnovne] uredbe (sada Uredbe br. 1225/2009) [...] zajedno s člankom 2. stavcima 8. i 9., [te uredbe] tumačiti u smislu da, ako se ne dokaže promjena okolnosti u smislu članka 11. stavka 9., te odredbe imaju prednost pred bilo kojom implicitnom ovlasti institucija koje proizlaze iz članka 11. stavka 3. u okviru određivanja izvozne cijene, što, primjerice u slučaju Uredbe [br. 1279/2007], uključuje [...] prešutno odobrenje institucijama da ocijene buduću pouzdanost izvoznih cijena [SSM-a] uspoređujući te cijene s najmanjim cijenama koje su rezultat preuzimanja obveze u pogledu cijene, kao i primijenjene cijene na izvoz prema trećim zemljama? Utječe li na odgovor na to pitanje činjenica da su institucije, kao u slučaju [SSM-a] i Uredbe [br. 1279/2007], prilikom izvršavanja svojih ovlasti ocjene trajnosti promijenjenih okolnosti koje se odnose na postojanje dampainga, sukladno članku 11. stavku 3., odlučile izmijeniti antidampinške mjere (smanjivanjem stope antidampinške pristojbe)?
  2. Proizlazi li iz odgovora na prvo pitanje da je Komisija, u okolnostima predviđenima dijelom Uredbe [br. 1279/2007] koji se odnosi na određivanje izvoznih cijena [SSM-a] i vodeći računa o činjenici da ta uredba izričito ne utvrđuje promjenu u smislu članka 11. stavka 9. koja bi opravdala primjenu nove metodologije, za određivanje izvoznih cijena trebala primijeniti istu metodologiju koju je primijenila prilikom prvotnog ispitivanja, odnosno metodologiju predviđenu u članku 2. stavku 8. osnovne uredbe?
  3. Vodeći računa o odgovorima na prvo i drugo pitanje: je li dio Uredbe Vijeća [br. 1279/2007] koji se odnosi na određivanje i izricanje pojedinačnih antidampinških mjera na uvoz [predmetnih proizvoda] [SSM-a] usvojen kršeći članak 11. stavke 9. i 10. osnovne uredbe, zajedno s člankom 2. stavkom 8. iste uredbe, odnosno na pravno nevaljanom temelju, i treba li se u tom slučaju taj dio proglasiti ništavim?“

Dopuštenost

- 24 Bugarska vlada sumnja u dopuštenost prethodnog pitanja zbog sudske prakse Suda koja proizlazi iz presude TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90). Nachalnik ističe nedopuštenost prethodnog pitanja.
- 25 Prema bugarskoj vladi i Nachalniku, na temelju navedene sudske prakse, ako zainteresirana strana nije osporila akt pred Općim sudom Europske unije sukladno članku 263. UFEU-a, ona ga ne može neizravno pobijati putem zahtjeva za prethodnu odluku ako je se predmetna mjera izravno i pojedinačno tiče.
- 26 U tom pogledu, bugarska vlada ističe da se, prema točki 21. presude Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101), uredba koja uvodi antidampinšku pristojbu može izravno i pojedinačno odnositi ne samo na proizvođače izvoznike koji su u njoj navedeni, nego također i na uvoznike koji su vezani s proizvođačima i čija je prodajna cijena predmetnih proizvoda temelj oblikovanja izvozne cijene.
- 27 Bugarska vlada smatra da se Valimar, budući da je isključivi trgovinski predstavnik SSM-a u Bugarskoj, može smatrati uvoznikom povezanim sa SSM-om, u smislu sudske prakse navedene u prethodnoj točki. U potporu toj tvrdnji poziva se na presudu ISO/Vijeće (118/77, EU:C:1979:92), u kojoj je Sud zauzeo stajalište da je Import Standard Office, društvo francuskog prava, isključivi uvoznik japanskog proizvođača kojemu su uredbom Vijeća bile uvedene antidampinške pristojbe, dovoljno usko povezan s tim proizvođačem, pa ga se prema tome navedena uredba izravno i pojedinačno tiče. Bugarska vlada ističe da je glavni postupak sličan onome koji je doveo do navedene presude, te je prema tome moguće smatrati Valimar dovoljno usko povezanim sa SSM-om da bi ga se Uredba br. 1279/2007 mogla izravno i pojedinačno ticati, u mjeri u kojoj uvodi antidampinšku pristojbu na SSM-ov uvoz dotičnih proizvoda.
- 28 Valja istaknuti da mogućnost stranke da pred sudom pred kojim se vodi glavni postupak ističe nevaljanost odredaba sadržanih u aktima Unije pretpostavlja da ta stranka nema pravo protiv tih odredaba podnijeti izravnu tužbu na temelju članka 263. UFEU-a (vidjeti presude TWD Textilwerke Deggendorf (EU:C:1994:90), t. 23. i Bolton Alimentari, C-494/09, EU:C:2011:87, t. 22.).
- 29 Međutim, iz iste sudske prakse proizlazi da takva izravna tužba treba biti neusmijivo dopuštena (vidjeti presudu Bolton Alimentari, EU:C:2011:87, t. 23.). U ovom slučaju dokazi priloženi zahtjevu za prethodnu odluku kao i oni koje su u svojim usmenim očitovanjima pružili bugarska vlada i Valimar ne omogućuju Sudu zaključak da je takva izravna tužba dopuštena.
- 30 Uredbe koje uvode antidampinšku pristojbu, iako su po naravi i opsegu normativnog karaktera, mogu se izravno i pojedinačno odnositi na one proizvođače i izvoznike dotičnog proizvoda kojima se na teret stavlja damping na temelju podataka koji prozlaže iz njihove trgovinske djelatnosti. Općenito, to je slučaj poduzetnika koji proizvode i izvoze i koji mogu ustanoviti da su prepoznati u aktima Komisije i Vijeća ili da su predmet pripreme istrage (u tom smislu vidjeti presudu Allied Corporation i dr./Komisija, 239/82 i 275/82, EU:C:1984:68, t. 11. i 12.).
- 31 Isto vrijedi i za one izvoznike dotičnog proizvoda čija je prodajna cijena uzeta u obzir prilikom oblikovanja izvozne cijene i na koje se odnose utvrđenja o postojanju dampinga (vidjeti presude Nashua Corporation i dr./Komisija i Vijeće, C-133/87 i C-150/87, EU:C:1990:115, t. 15. i presuda Gestetner Holdings/Vijeće i Komisija, C-156/87, EU:C:1990:116, t. 18.).
- 32 Sud je također presudio da uvoznici povezani s izvoznicima iz trećih zemalja čiji su proizvodi predmetom antidampinških pristojbi mogu pobijati uredbu koje uvode te pristojbe, osobito kad se izvozna cijena računa na temelju prodajne cijene tih izvoznika na tržištu Zajednice, i kad je na temelju tih prodajnih cijena izračunana antidampinška pristojba (vidjeti u tom smislu presudu Neotype Techmaslexport/Komisija i Vijeće, C-305/86, EU:C:1990:295, t. 19. i 20.).

- 33 Osim toga, priznavanje prava na podnošenje tužbe za poništaj antidampinških uredaba određenim kategorijama trgovaca ne smije onemogućiti da se takve uredbe pojedinačno odnose na ostale trgovce zbog obilježja koja su im svojstvena i po kojima se razlikuju od ostalih osoba (vidjeti presudu *Extramet Industrie/Vijeće*, C-358/89, EU:C:1991:214, t. 16.).
- 34 Međutim, Valimar ne pripada nijednoj od navedenih kategorija trgovaca kojima je Sud priznao pravo izravne tužbe protiv uredaba koje uvode antidampinške pristojbe. Također se ne može smatrati da se nalazi u situaciji sličnoj onoj u kojoj se nalazio poduzetnik u predmetu koji je doveo do presude *ISO/Vijeće* (EU:C:1979:92).
- 35 Valja, naime, napomenuti da, s jedne strane, prema informacijama suda koji je uputio zahtjev, Valimar u svojstvu neovisnog uvoznika nije bio povezan sa SSM-om niti je sudjelovao u upravnom postupku koji je organizirala Komisija u okviru ispitnog postupka čiji je cilj bio utvrđivanje antidampinške pristojbe. U tom pogledu Valimar je tijekom rasprave naznačio da ga se, iako je uvezio SSM-ove proizvode u Bugarsku, ne može smatrati njegovim trgovinskim predstavnikom ili partnerom koji je s njim sklopio ugovor o isključivom zastupanju. Valimar je usto istaknuo da na dan otvaranja postupka revizije Republika Bugarska nije bila članicom Unije i da nije uvezila predmetne proizvode, pa se prema tome ne može smatrati da je mogla podnijeti tužbu protiv Uredbe br. 1279/2007 na dan njenog donošenja.
- 36 S druge strane, kao što proizlazi iz navedene uredbe, prodajna cijena koju je Valimar odredio nije bila korištena za izračun izvozne cijene SSM-a.
- 37 Posljedično, valja ustvrditi da se ista uredba odnosi na Valimar ne zbog obilježja koja su mu svojstvena i po kojima se razlikuje od ostalih osoba, već zbog samog objektivnog obilježja uvoznika predmetnih proizvoda, kao i na svakog drugog trgovca koji se nalazi ili će se možda nalaziti u identičnoj situaciji (vidjeti u tom smislu presudu *Spijker Kwasten/Komisija*, 231/82, EU:C:1983:220, t. 9.).
- 38 U tim je okolnostima nesporno da je zahtjev za prethodnu odluku dopušten.

O prethodnim pitanjima

- 39 Svojim trima prethodnim pitanjima, koje valja razmotriti zajedno, sud koji je uputio zahtjev u biti pita je li Uredba br. 1279/2007 valjana utoliko što uvodi antidampinšku pristojbu na uvoz predmetnih proizvoda SSM-a, s obzirom na članak 2. stavke 8., 9. i članak 11. stavke 9. i 10. osnovne uredbe.

Zakonitost usvajanja metodologije za izračun izvozne cijene u okviru revizije koja se razlikuje od one koja je korištena prilikom prvotnog ispitivanja

- 40 Što se tiče navodne povrede članka 11. stavka 9. osnovne uredbe, nesporno je da, kao što proizlazi iz te odredbe, metodologija izračuna granica dampinga korištena prilikom revizije u pravilu treba biti ista kao i ona koja je korištena prilikom prvotnog ispitnog postupka koji je rezultirao nametanjem antidampinške pristojbe.
- 41 Navedeni članak 11. stavak 9. međutim predviđa iznimku koja dopušta primjenu različite metodologije zbog izmijenjenih okolnosti.
- 42 U tom pogledu valja u prvom redu podsjetiti da prema ustaljenoj sudskoj praksi Suda, prilikom tumačenja odredbe prava Unije, valja uzeti u obzir ne samo njen tekst, već i kontekst i ciljeve propisa kojeg je ona dio (vidjeti osobito presudu *Lundberg*, C-317/12, EU:C:2013:631, t. 19. i navedenu sudsku praksu).

- 43 U drugom redu, valja istaknuti da iako je Sud već imao priliku istaknuti da iznimku od općeg pravila, utvrđenu u članku 11. stavku 9. osnovne uredbe koji prilikom postupka revizije predviđa primjenu metodologije identične onoj koja je korištena u prvotnom ispitnom postupku, treba usko tumačiti, takav zahtjev ne smije institucijama Unije omogućiti da tu odredbu tumače i primjenjuju na način koji nije sukladan njenom tekstu i cilju. (vidjeti u tom smislu presudu *Dashiqiao Sanqiang Refractory Materials/Vijeće i Komisija*, C-15/12 P, EU:C:2013:572, t. 17. i 19.).
- 44 Točno je da Uredba br. 1279/2007 izričito ne kvalificira izmijenjene okolnosti u smislu članka 11. stavka 9. osnovne uredbe kao razloge za primjenu metodologije koja se razlikuje od one koja je korištena prilikom prvotnog ispitnog postupka.
- 45 Valja, međutim, početno istaknuti kako iz uvodne izjave 61. Uredbe 1279/2007 proizlazi da je Komisija u kolovozu 2001. prihvatila praktično sav izvoz ruskog izvoznika u Zajednicu koji je obavljen u okviru preuzimanja obveza u pogledu cijene. U tom kontekstu, izvozne cijene nisu određene samo na temelju ispitivanja prakse izvoznika u prošlosti, već i na temelju analize mogućeg razvoja njihovih cijena. Pogotovo je ispitano je li preuzimanje te obveze imalo utjecaj na razinu izvoznih cijena i tako ih učinilo nepouzdanim temeljem za određivanje budućih praksi izvoznika.
- 46 Valja, nadalje, napomenuti da je, kao što je istaknuto u uvodnoj izjavi 62. te uredbe, razmotreno mogu li izvozne cijene koje izvoznik traži od klijenata iz Zajednice valjano poslužiti za izračun granica dampa u okviru revizijskog ispitivanja, unatoč preuzimanju obveza u pogledu cijena. Trebalo je osobito utvrditi jesu li trenutačne izvozne cijene za Zajednicu bile utvrđene na umjetan način u odnosu na najmanje uvozne cijene i jesu li bile održive. Ispitni je postupak međutim pokazao da je sustav koji je bio korišten za određivanje kontrolnih brojeva proizvoda za potrebe ispitnog postupka prilikom revizije bio složeniji od klasifikacijskog sustava korištenog u trenutku preuzimanja obveze 2001. To dovodi do zaključka da bilo kakva usporedba kontrolnih brojeva proizvoda najmanjih uvoznih cijena i kontrolnih brojeva prilikom ispitnog postupka u okviru revizije nema nikakvu vrijednost.
- 47 Konačno, u uvodnoj izjavi 63. navedene uredbe naznačeno je da je provedena usporedba između različitih vrsta izvoznih cijena za Zajednicu i cijena koje se traže za ostale treće zemlje. Također je ustvrđeno da su izvozne cijene za treće zemlje u prosjeku osjetno niže. Zaključeno je da se cijene koje je SSM odredio za izvoz u Zajednicu ne mogu koristiti za utvrđivanje pouzdanih izvoznih cijena u smislu članka 2. stavka 8. osnovne uredbe, u kontekstu privremene revizije. U nedostatku pouzdanih izvoznih cijena za navedene prodaje u državama članicama, za procjenu izvoznih cijena u obzir su uzete prodaje u trećim zemljama.
- 48 Vodeći računa o okolnostima opisanima u točkama 45. do 47. ove presude, Vijeće je moglo valjano zaključiti u uvodnoj izjavi 124. Uredbe br. 1279/2007 da se izvozne cijene za treće zemlje smatraju pouzdanijima.
- 49 Prema tome, nesporno je da su, vodeći računa s jedne strane o izmijenjenim okolnostima u odnosu na prvotni ispitni postupak, koje su posljedica preuzimanja obveza u pogledu cijene za izvoz SSM-a i, s druge strane, o nedovoljnoj pouzdanosti za reviziju metodologije koja je bila korištena prilikom prvotnog ispitnog postupka, dotične institucije, pozivajući se na iznimku predviđenu u članku 11. stavku 9. osnovne uredbe, tijekom postupaka revizije imale pravo primijeniti metodologiju različitu od one koja je bila primijenjena tijekom prvotnog ispitnog postupka.

Zakonitost korištene metodologije

- 50 Da bi se u cjelosti odgovorilo na postavljena pitanja, važno je provjeriti jesu li dotične institucije mogle valjano utemeljiti svoju analizu na izvoznim cijenama SSM-a za treće zemlje kako bi došle do relevantnih zaključaka u okviru postupaka revizije. Drugim riječima, pitanje je je li bio poštovan

članak 11. stavak 9. osnovne uredbe, čitan zajedno s člankom 2. stavcima 8. i 9. te uredbe, kad su te institucije, nakon što su utvrdile da realno plaćene izvozne cijene nisu pouzdane zbog okolnosti koje nisu predviđene potonjom odredbom, primijenile metodologiju utvrđivanja izvoznih cijena koja nije bila izričito predviđena u navedenoj odredbi.

- 51 U tom pogledu, prethodno treba podsjetiti da, u području zajedničke trgovinske politike, i osobito u području trgovinskih zaštitnih mjera, institucije Unije imaju široke diskrecijske ovlasti zbog složenosti ekonomske, političke i pravne situacije koju trebaju ispitati. Sudski nadzor takve ocjene treba biti ograničen na provjeru poštovanja postupovnih pravila, materijalnu točnost činjenica koje su uzete u obzir prilikom pobijanog izbora, nepostojanje očite pogreške prilikom ocjene tih činjenica odnosno nepostojanje zlorabe ovlasti (vidjeti u tom smislu presude Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, t. 40. i 41., kao i Vijeće i Komisija/Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP, C-191/09 P i C-200/09 P, EU:C:2012:78, t. 63.).
- 52 Ta se razmatranja osobito primjenjuju na ocjene institucija u okviru postupaka revizije. S jedne strane, revizija mjera koje istječu, na temelju članka 11. stavka 2. osnovne uredbe u biti je ocjena vjerojatnosti hoće li prestanak početne antidampinške mjere dovesti do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. S druge strane, u pogledu privremene revizije na temelju članka 11. stavka 3. te uredbe, Komisija među ostalim može ispitati jesu li se okolnosti koje se tiču dampinga i štete značajno promijenile ili jesu li postojeće mjere proizvele željeni rezultat i uklonile prethodno ustanovljenu štetu, u cilju prijedloga za stavljanje izvan snage, izmjene ili održavanja na snazi antidampinške pristojbe uvedene kao rezultat prvotnog ispitnog postupka.
- 53 U tom pogledu, valja napomenuti da članak 11. osnovne uredbe ne predviđa ni u svom stavku 2. ni u stavku 3. metodologiju i posebne načine pomoću kojih bi dotične institucije trebale izvršiti provjere predviđene tom odredbom.
- 54 U skladu s tekstom trećeg podstavka članka 11. stavka 3. navedene uredbe, za utvrđivanje jesu li se okolnosti koje se odnose na damping i štetu bitno izmijenile treba uzeti u obzir samo „sve relevantne i propisno dokumentirane dokaze“.
- 55 Kao što je istaknuo nezavisni odvjetnik u točki 58. svojeg mišljenja, nadzor koji Komisija u tom pogledu treba provesti da bi ocijenila nužnost održavanja te mjere ili njene izmjene u cilju uklanjanja učinka dampinga koji je uzrok štete može je navesti da provede ne samo retrospektivnu analizu razvoja dotične situacije, računajući od uvođenja konačne početne mjere, već i analize budućeg vjerojatnog razvoja situacije, računajući od usvajanja mjere revizije, u svrhu ocjene vjerojatnosti povlačenja ili izmjene navedene mjere.
- 56 Također valja podsjetiti da se postupak revizije načelno razlikuje od prvotnog ispitnog postupka koji uređuju druge odredbe osnovne uredbe (vidjeti u tom smislu presude Europe Chimi-Con (Njemačka)/Vijeće, C-422/02 P, EU:C:2005:56, t. 49., i Hoesch Metals and Alloys, C-373/08, EU:C:2010:68, t. 65.), jer je Sud, imajući u vidu opću strukturu i ciljeve sustava, već presudio da određene odredbe nisu predviđene za primjenu na postupak revizije (vidjeti u tom smislu presudu Hoesch Metals and Alloys, EU:C:2010:68, t. 77.).
- 57 Naime, objektivna razlika između dviju vrsta postupaka leži u činjenici da su uvozi koji su predmetom postupka revizije već bili predmetom uvođenja konačnih antidampinških mjera, te su u pogledu njih već dostavljeni dokazi kojima se ustanovljava da bi povlačenje tih mjera vjerojatno dovelo do nastavka ili ponavljanja dampinga i štete. Naprotiv, cilj je podvrgavanja uvoza prvotnom ispitnom postupku upravo utvrditi postojanje, stupanj i učinak navodnog dampinga (presuda Europe Chimi-Con (Njemačka)/Vijeće, EU:C:2005:56, t. 50.).

- 58 U tom pogledu, valja istaknuti da članak 11. stavak 9. osnovne uredbe jedino zahtijeva da Komisija uzme u obzir odredbe članka 2. te uredbe tijekom postupka revizije, a da pritom ne upućuje izričito na stavke 8. i 9. tog članka, za razliku od stavaka 11. i 12. navedenog članka.
- 59 Sasvim je točno da u članku 2. stavku 9. te uredbe nije izričito spomenuto postojanje preuzete obveze u pogledu cijene među okolnostima koje mogu opravdati korištenje metodologije različite od one predviđene u članku 2. stavku 8. Međutim, te okolnosti nisu nabrojane taksativno i tvrdnja prema kojoj izvozne cijene zbog navedene preuzete obveze nisu pouzdane također opravdava primjenu tog članka kad su cijene oblikovane na „razumnom temelju“.
- 60 U tom kontekstu valja utvrditi da, u okolnostima poput ovih iz glavnog postupka, Vijeće nije neprikladno ili nerazumno izabralo kad je odlučilo koristiti se izvoznim cijenama koje SSM primjenjuje za treće zemlje kao pokazateljem izvoznih cijena za Zajednicu koje je SSM primjenjivao u neodstatku preuzete obveze u pogledu cijene.
- 61 Imajući u vidu prethodna razmatranja, valja ustvrditi da razmatranjem postavljenih pitanja nije otkriven nijedan element koji bi utjecao na valjanost Uredbe br. 1279/2007.

Troškovi

- 62 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (drugo vijeće) odlučuje:

Razmatranjem postavljenih pitanja nije otkriven nijedan element koji bi utjecao na valjanost Uredbe Vijeća br. 1279/2007 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na određenu željeznu ili čeličnu užad i kabele podrijetlom iz Rusije i stavljanju izvan snage antidampinških mjera na uvoz određene željezne ili čelične užadi i kabela podrijetlom iz Tajlanda i Turske

Potpisi